

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-03-53987 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

התובעת: שיר גז

נגד

הנתבעת: פיליפ מוריס בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה שהגישה התובעת נגד הנתבעת ע"ס 2,050 ₪ בגין משלוח שתי הודעות דואר אלקטרוניות, ללא הסכמת התובעת ולכאורה בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

2. ביום 7.4.16 שיגרה הנתבעת דבר פרסומת לתובעת בדואר אלקטרוני מבלי שניתנה הסכמתה של התובעת לכך. לטענת התובעת דבר הפרסומת לא הכיל את המילה "פרסומת" כנדרש. עוד באותו יום השיבה התובעת, במייל חוזר לנתבעת, וביקשה להסירה מרשימת התפוצה של הנתבעת. למרות בקשת ההסרה, ביום 18.12.16 שלחה הנתבעת בדואר אלקטרוני דבר פרסומת שני לתובעת. לטענת התובעת, בדבר הפרסומת השני אף עברה הנתבעת על הוראות סעיף 7 לחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, תשמ"ג-1983 שכן לא נכללה בה אזהרה לפי הנוסח שבסעיף 9 לחוק האמור.

התובעת פנתה לנתבעת ביום 18.1.17 בדרישה לקבלת פיצוי בגין משלוח שתי ההודעות. הנתבעת השיבה לתובעת כי לקוחה של הנתבעת נרשמה עם כתובת המייל של התובעת לקבלת דברי פרסומת ולצורך המשך הבירור ביקשה הנתבעת מהתובעת את מספר תעודת הזהות שלה. התובעת מלינה על העובדה שבנוסף למשלוח הודעת פרסומת שניה בניגוד לבקשת ההסרה של התובעת, ביקשה הנתבעת מהתובעת את מספר תעודת הזהות שלה לצורכי בירור.

התובעת עותרת לקבלת פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל אחת מההודעות שקיבלה, והוצאות משפט.

3. הנתבעת דוחה את טענות התובעת. לטענת הנתבעת, ביום 30.10.15 מסרה מרצונה צרכנית בשם שיר גז את פרטיה האישיים לנתבעת (להלן: "הגב' שיר גז"). הפרטים כללו בין היתר מספר תעודת הזהות שלה, וכתובתה, השונים ממספר תעודת הזהות של התובעת וכתובתה המצויינים בכתב התביעה. אותה צרכנית – גב' שיר גז – אף מסרה כתובת דואר אלקטרוני shir.gez@gmail.com. גב' שיר גז נתנה את הסכמתה המפורשת לקבל מידע, לרבות פרסומות מהנתבעת. לטענת הנתבעת, מעבר לרישום

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-03-53987 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

המסודר של הנמענים במאגר שלה, במעמד הרישום ומתן ההסכמה נשלחת לנרשם הודעת מסר קצר לטלפון של הנרשם, כדי לוודא כי הנרשם שנתן את הסכמתו הוא בעל הפרטים שמסר. לטענת הנתבעת בוצע נוהל זה עם הגב' שיר גז במעמד הרשמתה. לטענת הנתבעת, הודעות הפרסומת נשלחו לכתובת המייל שמסרה גב' שיר גז shir.gez@gmail.com ולא לכתובת המייל של התובעת shirgez@gmail.com. לטענת הנתבעת, בעקבות פניית התובעת אליה, היא פנתה לגב' שיר גז הרשומה במאגריה ולגב' גז לא היתה כל תלונה על קבלת הודעות שלא כדין מהנתבעת. לטענת הנתבעת, ההודעות שנשלחו כללו דרך פשוטה וברורה להסרה, הן במקרה של רצונו של הנמען להמחק מהמאגר של הנתבעת והן במקרה שההודעה נשלחה בטעות לנמען. לטענת הנתבעת, לו היתה התובעת פונה אליה במייל חוזר לכתובת המייל שציינה הנתבעת בהודעתה כמייל חוזר בגין הודעות שנשלחו בטעות, היה בידי הנתבעת לברר פשר הטעות, והנתבעת היתה יוצרת קשר עם התובעת כפי שאכן בסופו של דבר קרה, כשקיבלה את מכתב ההתראה. לטענת הנתבעת, תביעה זו אף היתה נחסכת לו היתה התובעת משתפת פעולה ומוסרת את מספר תעודת הזהות שלה לצורך בירור התקלה שארעה, אולם התובעת סירבה לכך. לטענת הנתבעת אין לתובעת להלין על דברי הפרסומת ששלחה הנתבעת שכן אלו נשלחו בטעות לתובעת, הם לא היו מכוונים לתובעת אלא לגב' שיר גז אשר התעניינה בדברי הפרסומת והסכימה לקבלן.

4. בכתב התשובה משיבה התובעת כי אין בכתב ההגנה של הנתבעת התייחסות לכך שדבר הפרסומת הראשון לא כלל את המילה "פרסומת". עוד טוענת התובעת כי עפ"י ההלכה הפסוקה אין חשיבות להתנהגות הנמען והוא איננו נדרש לבקש הסרה כל עוד הוא לא נרשם לרשימת התפוצה של המפרסם. כאן ביקשה התובעת להסירה ואף על פי כן – היא לא הוסרה. לטענת התובעת, ההנחיות בדבר אופן ההסרה נרשמו בכתב קטן מן המותר עפ"י תקנות הגנת הצרכן ועל כן אין לזקוף לחובתה את העובדה שהיא לא שמה לב לשוני בין שתי כתובות המייל של הנתבעת, למשלוח בקשת הסרה מחד, ולמשלוח הודעה על טעות מאידך.

5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את התובעת ואת נציגי הנתבעת בדיון שהתקיים ביום 30.11.17, מצאתי לנכון לדחות את התביעה. להלן נימוקיי אשר יובאו בתמצית כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

6. התרשמתי כי לנתבעת מערך מסודר ומבוקר אשר בו נקלטים נמענים במאגר שלה. מצאתי כאמינים, את הסברי הנתבעת בדבר אופן רישום הנמענים. אני מקבל את דברי הנתבעת כי הודעות פרסומת, או בכלל, נשלחות ע"י הנתבעת רק לנמענים שנרשמו אצלה מבעוד מועד. כפי שהסבירה הנתבעת, הנמען נדרש להירשם אצל הנתבעת ולתת לה את מלוא פרטיו וביניהם שמו המלא, מספר תעודת הזהות שלו, כתובתו, מספר הטלפון שלו ופרטי הדואר האלקטרוני. ההרשמה של הנמען עוברת אימות בזמן אמת באמצעות משלוח מסרון לטלפון של הנמען. אמינים בעיניי הסברי הנתבעת כי קיימת גב' שיר גז נוספת אשר אכן נרשמה אצל הנתבעת, עם כתובת מייל זהה כמעט, מלבד "נקודה" בין המילה shir לבין המילה gez. הסברי הנתבעת בענין זה, שהם למעשה לב לבה של ההגנה, פורטו בהרחבה בכתב ההגנה והתובעת, בכתב התשובה, נמנעה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-03-53987 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

מלהתכחש להם, לדחות אותם או אף להתייחס אליהם. לו היתה עושה כן, אזי היה על הנתבעת לזמן את הגב' שיר גז למתן עדות ולחקירתה. גב' שיר גז לא זומנה לדיון ויש לזקוף זאת לחובתה של התובעת ולא לחובתה של הנתבעת, שכן כאמור התובעת לא התייחסה לסוגיית קיומה של גב' שיר גז כלל.

בנסיבות אלה שוכנעתי כי הנתבעת פעלה בתום לב כאשר שלחה את הודעת הפרסומת לגב' שיר גז וכי הנתבעת לא ידעה כי ההודעה נשלחה לתובעת, במקום לשיר גז. משמדובר במשלוח הודעות בתום לב אין מקום להשית על הנתבעת פיצוי שכן אין במקרה דנא צורך בסנקציה הרתעתית.

7. לא מצאתי רלוונטיות לטענות התובעת בדבר העדר המילה "פרסומת" בהודעה, שגן כאמור שוכנעתי כי ההודעה כלל לא היתה מיועדת לתובעת, אלא לגב' שיר גז.

8. טענת התובעת כנגד גודל הכתב שבמודעה אף היא איננה רלוונטית, מאחר שעילת התביעה בתובענה זו היא הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, ולא הפרתן של הוראות חוק אחרות.

9. אינני מוצא ממש בטרוניה שהעלתה התובעת בענין דרישת הנתבעת לקבל את מספר תעודת הזהות שלה לצורך בירור פנייתה. בנסיבות בהן קיימת שיר גז נוספת בעלת מספר תעודת זהות שונה, אני סבור כי בקשת הנתבעת לקבל את מספר תעודת הזהות של התובעת היתה לגיטימית ולא נועדה כדי לפגוע בפרטיותה של התובעת כי אם בכדי לרדת לחקר האמת ולברר מדוע נשלחו לתובעת הודעות פרסומת על אף שהתובעת לא נמצאת במאגריה.

10. לאור האמור, התביעה נדחית. התובעת תשלם לנתבעת הוצאות בסך 500 ₪.

11. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

12. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשע"ח, 11 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט